

Bilag I.

København, den 1ste December 1891.

Til

Folketingets Udvalg

angaaende

Lovforslag om anerkendte Sygekasser.

De samvirkende Sygekassers Fællesrepræsentation, som repræsenterer 30 Sygekasser med ca. 21,000 Medlemmer, tillader sig i Anledning af ovennævnte foreliggende Lovforslag herved at fremsætte følgende Udtalelser for det højtærede Udvalg.

Vi beklage, at den høje Regering ved atter at forelægge dette Lovforslag endnu ikke har fundet Anledning til at tage Hensyn til den af 749 Sygekasser og af 53,000 Medlemmer underkrevne Adresse, som i Efteraaret 1888 indsendtes til Regeringen og Rigsdagen, og udtaler fremdeles, at vi, som i en Marrrække have fulgt og praktisk indlevet os i Sygekassernes Forhold og Udvikling, ikke kunne indse, at Sygekassespørgsmaalet kan løses paa nogen anden tilfredsstillende Maade end derved, at førnævnte Adresse lægges til Grund for Lovens Udarbejdelse, og at der saaledes af Staten ydes gratis Helbredelsesmidler til alle ubemidlede syge. Sygekasserne vilde derved blive Forsikringskasser, hvori den ubemidlede Befolkning — under Sygdom — kunde sikre sig mod økonomisk Ruin, og hele det udviklede Ræt, hvoraf Lovforslaget bestaar, vilde dermed være klareret. Vi antage ogsaa, at de forskellige Lovgivningsfaktorer vilde give os Ræt i, at en saadan Reform paa Sygeplejens Omraade vilde være i hele Befolkningens velforstaaede Interesse alene af den Grund, at Staten ved at tage hele denne Sag i sin Haand vilde være i Stand til paa en langt billigere Maade end nogen anden Institution at tilvejebringe Helbredelsesmidlerne, f. Eks. ved Ansættelse af et tilstrækkeligt Antal Læger, ved at ophæve Apotekerprivilegierne o. s. v.

Da den høje Regering imidlertid fastholder, at den Støtte, der fra det offentlige Side kan tilbydes Sygekasserne, vil blive i Form af et Pengetilskud, tillade vi os til det foreliggende Forslag først at henlede det højtærede Udvalgs Opmærksomhed paa den af os i Marts 1890 til det daværende Folketingsudvalg rettede Henskytning, hvori vi blandt andet fremførte, at Lægehonoraret, som af Kommissionen af 1885 var ansat til 3 Kr. for ugifte, 6 Kr. for gifte Medlemmer, saa snart Loven var gennemført, ogsaa vilde blive forlangt af Lægerne. Vi ere imidlertid i Stand til at bevise, at Lægerne allerede i indværende Aar have paabegyndt Sværtsættelse af denne Honorarforhøjelse, som andrager fra 50—100 pCt. og derover, og da en succesfuld Gennemførelse af denne Forhøjelse er planlagt fra Lægernes Side, vil det kun være en kort Tid, inden den har naaet alle Sygekasserne. Vi have ikke overset, at Loven af 9de April d. A. om det offentlige Fattigvæsen giver Befolkningen Ræt til at benytte fri Læge, uden at dette betragtes som Fattighjælp og medfører dens Følger, men vi vide ogsaa, at Lægerne her i København allerede kort efter Lovens Offentliggørelse i Lov-Tidende have besluttet, at de ikke afgive nogen som helst Attest til Sygekasserne, og det vil som Folge deraf være umuligt for Sygekassemedlemmer at lade sig behandle, saa vel af Kommunens som af andre private Institutioners Læger, da Sygekasserne ikke ere i Stand til at kunne udbetale Sygehjælp uden de for dem til genstidig Kontrol nødvendige Lægeattester.